

Bendix er jo desværre bortrejst. — Hvorfor vil De forresten tale med ham? Er der noget nyt?”

Zaun saae sig tilbage og ventede med at svare, indtil Automobilet var kørt.

„Jeg kommer fra Tyrstrup.“

„Naa?” — Frøkenen greb ham uvilkaarligt i Armen. — „Hvad sagde han?”

„Det bliver Provst Broberg. Han indrømmede det ikke lige ud, men der er ingen Tvivl . . . Det er med andre Ord en aaben Krigserklæring.“

Frøken Evaldsen trak langsomt Haanden til sig og knyttede den.

„At de Skurke vover det! . . . At de ikke skammer sig!”

„Tror De, der er nogen Udsigt til, at jeg kan faa Enslev i Tale imorgen Formiddag?” spurgte Zaun. „For nu maa der jo handles!”

„Kom Klokken tolv! Dersom det er muligt, skal jeg sørge for, at De kommer ind til ham. — Er der ellers noget?”

„Jeg tror ikke. Ja, det vil sige . . . De har vel set, at Mazuranc er død.“

„Hvem?”

„Bulgariens Ministerpræsident. Han er død i Wien efter en Operation. Det var den meget ansete Professor Richter, der opererede ham, og Operationen varede tre Timer. Igaar saae det jo ud til, at han skulde komme sig; men nu er han altsaa død. Det skal blive interessant at se, om Njegosch eller Frederovic bliver hans Efterfølger. Jeg tror, det bliver Njegosch.“

„Kan det faa nogen Betydning for os?” spurgte Frøken Evaldsen. „Hvad har vi med Bulgarien at gøre?”

„Naa — næ — Betydning?”

„Ja, maa jeg saa være fri, Zaun! . . . Godnat!”

Oppe i det store Soveværelse sad Asmus Hagen i en Lænestol ved Siden af Enslevs Seng. For at skaffe den syge Mand Ro til Natten havde han givet ham en Morfinindsprøjtning og ventede nu paa Virkningen. Enslev sad oprejst i Sengen med et Par Puder i Ryggen. Trods Lægens gentagne Paabud havde han